

στηριχθῆ ἡ ἀμάρτυρος καὶ παρὰ τὴν σαφῆ ἔννοιαν τῶν Εὐαγγελ-
 λικῶν γνώμη ὅτι ἡ μεταξύ τῶν ἀρχιερέων καὶ τοῦ Πιλάτου δι-
 κανικὴ συζήτησις καὶ ἡ φιλοσοφικώτερα ἐκείνη μεταξύ Ἰησοῦ
 καὶ Πιλάτου (Ἰωάν. ΙΗ', 33-38) ἐγένετο δι' ἑρμηνείας. Ποία
 δὲ ἦτο ἡ γλῶσσα, δι' ἧς συνενοοῦντο Ῥωμαῖοι καὶ Ἰουδαῖοι καὶ
 οἱ ἄλλοι ἐν τῇ Παλαιστίνῃ λαοὶ δεικνύει ἡ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ
 Ἰησοῦ γράμμασιν ἐλληνικοῖς καὶ ρωμαϊκοῖς καὶ ἐβραϊκοῖς ἐπι-
 γραφῇ περὶ τοῦ αἰτίου τῆς καταδίκης αὐτοῦ. Καὶ ἡ μὲν λατινικὴ
 ἦν ἡ γλῶσσα τῶν κατακτητῶν, ἡ ἐπίσημος μὲν ἄγνωστος ὅμως
 εἰς πάντας, πλὴν τοῦ κεντυρίωνος καὶ τῶν περὶ αὐτὸν στρατιω-
 τῶν, ἡ δ' ἐβραϊκὴ — ἡ ἀραμαϊκὴ δηλαδὴ, — ἡ ἱερά τῶν κατα-
 κτηθέντων γλῶσσα, ἦν ὅμως ἀτελέστατα οἱ πλεῖστοι ἐγίνωσκον
 καὶ τινες δὲ παντελῶς αὐτὴν ἠγνόουν, ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ
 ἐπεισοδίου ἐκείνου, καθ' ὃ τοῦ Ἰησοῦ ἐν ἀραμαϊκῇ γλώσσῃ ἀνα-
 κράξαντος «Ἡλί, Ἡλί, λαμὰ σαβαχθανί», τινὲς τῶν παρεστώ-
 των ἀκούσαντες ἔλεγον : «Ἰ δ ε, Ἡ λ ί α ν φ ω ν ε ῖ». Τούτου
 ἕνεκα ἦτο ἀνάγκη ὅπως ἡ ἐπιγραφὴ ὑπάρχῃ καὶ ἐν τῇ γλώσσῃ
 ἐκείνῃ, ἣτις ἦτο κοινὴ εἰς τε τοὺς ἀρχοντας καὶ εἰς τοὺς ἀρ-
 χομένους. Ἄλλως δὲ γινώσκομεν ἐκ τοῦ Ἰωσήπου ὅτι πάντα
 τὰ ρωμαϊκὰ διατάγματα ἐν ταῖς πόλεσι τῆς Συρίας, Φοινίκης
 καὶ Παλαιστίνης, ἦσαν πάντοτε συντεταγμένα ἐλληνιστί καὶ
 λατινιστί.

Πλεῖστα ἄλλα τεκμήρια δύναται τις νὰ περισυλλέξῃ περὶ
 τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐκ τε τῶν Εὐαγγελίων καὶ ἐκ τῶν Πρά-
 ξεων τῶν Ἀποστόλων καὶ ἐκ τοῦ Ἰωσήπου. Ἄλλ' ἱκανῶς ἤδη
 τὴν ξενίαν τοῦ «Ἐθνικοῦ Ἡμερολογίου» κατεγράσθη καὶ τοὺς
 ἀναγνώστας αὐτοῦ παρεβάρινα.

ΣΤΑΥΡΟΣ Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ

Γιὰ τοὺς γέροντας

ΟΤΑΝ καμμιὰ γερόντισσα ἢ γέρος
 μὲ ἄσπρα ῥόδα γάμου στεφανώνεται,
 ὅσπῃ νυμφικὴ παστάδα των ὁ Ἔρωσ
 μὲ τὴ ὀσκιά τοῦ Χάρου ἀνταμώνεται.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΗΣ